

Kapitel 5 – Valby, Danmark

Mads havde sagt til Benjamin, at han skulle møde sin søster i byen, fordi de skulle købe en gave. Han var ikke glad for at lyve for sin bedste ven. Måske kunne han fortælle ham historien senere. Biblioteket havde en særlig afdeling med bøger om dyr. Lisa sad der allerede. "Min morfar vil gerne med i Zoologisk Have på søndag," sagde hun. Mads tog jakken af og satte sig ned: "Cool, så håber jeg også, jeg får lov."

Lisa havde allerede fundet et par bøger, som de bladrede i. De fandt en liste over, hvilke aber, der levede i Zoologisk Have. Mads kiggede på billederne. Han var sikker på, at stemmen var kommet fra abeburet. Men ingen af dem havde rent faktisk set en abe, der talte. Han syntes pludselig, det hele virkede lidt for mærkeligt.

"Min morfar fortalte en historie om nogle hellige aber i Ghana," sagde Lisa. "Skal vi ikke se, om vi kan finde noget om dem?" De satte sig hen til en computer og prøvede forskellige søgeord. "Her er noget." Mads pegede på skærmen. "Fra den dag af, var der ingen, der tvivlede på Daworo og jægerens ord. Aberne blev hellige i hele landsbyen, og ingen vovede at gøre dem fortræd," læste han. Der var også et billede af en abe – en mona-abe. "Hvor ser den sød og fræk ud," grinede Lisa. "Jeg har aldrig set sådan en i virkeligheden." Mads kiggede på listen over aberne i Zoologisk Have. Nej, der var ingen mona-aber.

"Lad os gå hen til en anden computer," udbrød Mads. Skærmen er helt mærkelig. "Vent lige lidt," sagde Lisa. Mads blev siddende. Det var ikke hele skærmen, der var mærkelig. Pludselig kunne han se, at det kun var et enkelt ord, der stod og blinkede. DAWORO. Hvordan kunne det lade sig gøre? Og hvem var egentlig Daworo? "Aj, hvad sker der?" hviskede Lisa. "Det er næsten uhyggeligt." Hun hev sin mobiltelefon frem og tog et billede af skærmen. "Jeg viser det til min morfar. Måske ved han også noget mere om Daworo," sagde hun. "Lad os lige prøve at google det," foreslog Mads. Det eneste der kom frem, var en historie om, hvorfor man ikke skulle skyde aber. Her stod der, at Daworo var en ånd, som en jæger spurgte til råd. Navnet blinkede igen. "En ånd! Hvor vildt! Nu lukker vi altså ned og cykler hjem." Mads rystede en lille smule på hånden, da han lukkede computeren og fik jakken på. De skyndte sig ud til cyklerne.